

РЕШЕНИЕ

№ 2056

гр. София, 18.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 10.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1354** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №4011/2011г. от 10.01.2012г. на Комисията за защита на личните данни, с което е наложена имуществена санкция в размер на 23000лева за нарушение на чл.2, ал.2, т.3 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

По съображения за незаконосъобразност, жалбоподателят моли за отмяна на решението, алтернативно иска обявяването му за нищожно. Счита, че Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ неправилно е тълкувала и приложила материалния и процесуалния закон. Комисията е нарушила закона като се е произнесла с решение след срока по чл.39, ал.2 от ПДКЗЛДНА. От протокола на първото проведено заседание е видно, че Комисията е заседавала в състав от трима членове, който е незаконен по смисъла на чл.9, ал.3 от ЗЗЛД, тъй като законодателят е определил, че решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете. На следващото заседание са присъствали четирима членове, но за него жалбоподателят не е бил уведомен и не е присъствал негов представител в нарушение на чл.39, ал.1 от ПДКЗЛДНА. Поради това решението е постановено от незаконен състав и като такова е нищожно. Освен това в решението не са подложени на анализ важни текстове от ЗППЦК, което е довело до незаконосъобразни идводи. Изрично в чл.115г ЗППЦК е дадено право на акционерите в публичните дружества да упълномощават физическо или юридическо лице да участва и гласува на Общото събрание от тяхно име. КЗЛД не се е запознала с разпоредбата на чл.117, ал.3 от ЗППЦК, където изрично се задължават публичните дружества в срок от

три работни дни да публикуват протокола от Общото събрание на своята интернет страница, за срок не по-кратък от 1 година. В изпълнение на това нормативно задължение жалбоподателят е обявил данните, като част от протокола на проведеното Общо събрание и не е нарушил ЗЗЛД. Тези данни от друга страна се огласяват и във водените публични регистри.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът чрез процесуалния се представител моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София - град, I АО, 13 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Б. Ф., в качеството си на миноритарен акционер на [фирма] бил поканен да присъства на редовно годишно заседание на Общото събрание на [фирма], проведено на 30.07.2011г. С оглед невъзможността да присъства лично, Ф. упълномощил трето лице, което да го представлява пред Общото събрание. Пълномощното, което дал било съобразено с изискванията на чл.226 от Търговския закон във вр. с чл. 116 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/. Ф. установил, че след проведеното Общо събрание, на официалната Интернет страница на [фирма] са публикувани документи. Два от публикуваните документи били даденото от него пълномощно и списък на регистрираните за участие в заседанието акционери. Тъй като счел, че разпространяването на свързаните с него лични данни от [фирма], съдържащи се в публикуваните документи без да е дал съгласие за това е извършено в нарушение на чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, Ф. сезирал с жалба Комисията за защита на личните данни. В жалбата твърди, че се е възползвал от правото си по чл.28а от ЗЗЛД и е поискал от администратора на лични данни да заличи неговите и на пълномощника му данни, което администраторът не е сторил. Към жалбата били приложени като доказателства списък на акционерите на [фирма] и нотариално заверено пълномощно. С жалба сезирал КЗЛД и пълномощникът Й. З., за това, че било публикувано в Интернет пълномощното, с което той бил упълномощен от Б. Ф., което съдържало негови лични данни. По повод на жалбите, които били обединени в едно производство, Комисията изисквала становище и относими доказателства от [фирма]. В становището администраторът на лични данни изложил аргументи, че спазвайки ЗППЦК е задължен да разкрива информация, която съдържа лични данни пред Комисията за финансов надзор, Българската фондова борса, Централния депозитар, Агенция по вписванията и на официалната си Интернет страница, за да може обществеността да бъде информирана. Дружеството потвърждава, че пълномощното на Й. З. и акционерната книга са публикувани на Интернет страницата. Комисията е насрочила открито заседание за разглеждане на жалбите на 07.12.2011г., за което е уведомила страните по реда на АПК. Б. Ф. се е явил лично, Й. З. не се явява и не изпраща представител, за [фирма] се явява адвокат С. Ц.. С Решение №4011/2011/10.01.2012г. КЗЛД уважава подадените от Ф. и З. жалби срещу [фирма] и на основание чл.42, ал.9 във вр. с чл.38, ал.2 от ЗЗЛД налага на последното дружество административно наказание – имуществена санкция в размер на 23 000 лева за нарушение на чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД. В решението, след подробен анализ на всички видове информация, които публичното дружество е длъжно да предоставя по ЗППЦК, Комисията стига до извода, че

публикуването на пълномощното, с което Б. Ф. е упълномощил Й. З. да го представлява пред Общото събрание на [фирма] не е сред информацията, която задълженото лице – публично дружество е длъжно да разкрие. Доколкото последващата информация, съдържаща се в пълномощното съдържа лични данни, административният орган е приел, че е налице обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД чрез тяхното събиране, записване, употреба, разкриване чрез предаване или разпространяване. Обработването на лични данни е извършено при наличие на правно основание, но в противоречие на принципа на съразмерност и пропорционалност на данните, спрямо целите, за които са събрани, което представлява административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД. Личните данни на Ф. и З. са неправомерно разпространени на неограничен кръг от лица, посредством публикуването им на И. страницата на дружеството, което е довело до неправомерен достъп до тях на лица, които не са оторизирани от администратора да обработват от негово име и за негова сметка данните, поради което е нарушен чл.2, ал.2, т.3 от ЗЗЛД.

Приложени по делото са Протокол №49 от 7.12.2011г. и Протокол №50 от 14.12.2011г. от проведените две заседания на Комисията по случая. Видно е от първия протокол, че на първото заседание са присъствали трима от членовете на Комисията, като подробно са били изслушани присъстващите Б. Ф. и представителя на [фирма] – адв. Ц.. С оглед изясняване на нормативната база за оповестяването на информация за публичните акционерни дружества вземането на решение по същество на жалбите е отложено за следващото заседание на Комисията. На него присъстват четирима членове на Комисията, които след кратко обсъждане приемат изготвеното становище на Дирекция „Правни производства и надзор”, обявяват жалбите за основателни и налагат имуществена санкция на [фирма] с четири гласа „за” и нула гласа „против”.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 13 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Според легалната дефиниция на чл.2, ал.1 от Закона за защита на личните данни лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Ал.2, т.3 на същия член изисква личните данни да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По смисъла на §1, т.1 от ДР на закона обработване на лични данни е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване. Безспорно се установява по делото, а и жалбоподателят не отрича, че е публикувал на И. страницата си пълномощното, издадено от Б. Н. Ф. на Й. А. З. да го представлява и гласува от негово име в Общото събрание на [фирма], което се е провело на 30.07.2011г. По делото е приложено самото пълномощно, което съдържа освен трите имена на упълномощителя, също неговия ЕГН и номер на личната карта, съдържа и трите имена на упълномощеното лице, с ЕГН, номер на личната му карта и постоянния му адрес. Посочените данни безспорно представляват лични данни на двете лица по смисъла на

чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, които [фирма], като администратор на лични данни е обработил, чрез тяхното разкриване чрез разпространяване в Интернет. Спорно по делото е дали публикуването им в Интернет представлява нарушение на ЗЗЛД, след като дружеството [фирма] е публично и като такова за него съществуват редица нормативни задължения за публично оповестяване чрез медии и предоставяне на информация за дейността му на определени държавни органи.

От всички разпоредби, които съдържат задължения за публичните дружества за разкриване на информация с цел гарантиране правата на акционерите и стабилността на пазара по действащите ЗППЦК, Закона за пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Наредба №15 от 05.05.2004г. за воденето и съхраняването на регистрите от Комисията за финансов надзор и за подлежащите на вписване обстоятелства, Наредба №8 от 12.11.2003г. за Централния депозитар на ценни книжа, най-близка до настоящия случай е хипотезата на чл.117, ал.3 вр. с ал.1 от ЗППЦК. Разпоредбата изисква в срок от три работни дни публичното дружество да публикува протокола от общото събрание на своята интернет страница за срок, не по-кратък от една година. В протокола трябва да са записани резултатите от гласуването, които да включват информация относно броя на акциите, по които са подадени действителни гласове, каква част от капитала представляват, общия брой на действително подадените гласове, броя подадени гласове "за" и "против" и, ако е необходимо - броя на въздържалите се, за всяко от решенията по въпросите от дневния ред. Не се установява нормативно задължение за публикуване на лични данни за присъствалите акционери или техните представители, поради което действа общата забрана по ЗЗЛД. Чл.116, ал.1 ЗППЦК изисква писменото пълномощно за представляване на акционер в общото събрание на акционерите на публично дружество да е за конкретно общо събрание, да е изрично и да съдържа определена информация, включително данните за акционера и пълномощника. Но според ал.3 публичното дружество е длъжно да предостави образец на писменото пълномощно на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или при поискване след свикването му, а не оригинала на представеното пълномощно, със съдържащите се в него попълнени данни.

Предвид горното, като е публикувал пълния текст на пълномощното на Интернет страницата си жалбоподателят, в качеството си на администратор на лични данни е извършил обработване на личните данни на лицата Б. Ф. и Й. З., което превишава целите, за които по закон тези данни са му предоставени да ги обработва.

Решението на КЗЗЛ е издадено от компетентен орган, при спазване на административно-процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Съдът не констатира визираните в жалбата съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до нищожност на постановения акт. Както всички срокове за произнасяне на административните органи в административното производство и срокът по чл.39, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация е инструктивен, а не преклузивен, поради което решението не се явява нищожно, поради неспазване на 30 дневния срок от депозирането на жалбите. Открито заседание за разглеждане на жалбите по същество е било проведено на 07.12.2011г., на което са били изслушани явилите се страни от участващите в заседанието трима членове на Комисията. Твърденията за липса на кворум при вземане на решението е неоснователно. Според чл.9, ал.3 от ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. След

като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са доразвити в чл.8, ал.6 и ал.7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав, Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. КЗЛД е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове (чл.7, ал.1 от закона), или общо петима членове, от които на първото заседание, проведено на 7.12.2011г. са присъствали трима или 50% плюс един от членовете. На второто заседание, проведено на 14.12.2011г., когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, освен В. Ш., В. Е. и В. Ц. е присъствала и взела участие в гласуването М. М.. Съдът намира, че тъй като М. М. не е присъствала на първото заседание, когато са били изслушани становищата на страните по същество, тя не е имала право да участва в гласуването на решението на 14.12.2011г. Участието ѝ в проведеното второ заседание обаче, не може да се приеме за съществен порок при вземането на решението, тъй като гласът ѝ, макар и невалиден не е повлиял на крайното решение на Комисията. То е прието с мнозинство, което и без гласа на М. М. е наброявало трите гласа, достатъчни по закон. Съгласно чл.39 от ПДКЗЛДНА Комисията разглежда жалбата по същество на открито заседание, за което уведомява страните и заинтересованите лица. Комисията постановява решение по същество на искането в 30-дневен срок от постъпване на жалбата. Препис от решението се изпраща на страните и на заинтересованите лица. Поставен е инструктивен срок за произнасяне, но не и изискване Комисията да се произнесе с решение веднага след разглеждане на жалбата в същото открито заседание. Задължението за провеждане на открито заседание с участието на страните е било спазено, на последните е дадена възможност да вземат, както писмени становища и представят доказателства, така и устни становища по същество в заседанието на 7.12.2011г. На заседанието на 14.12.2011г., което всъщност е било закрито, тъй като страните не са присъствали, допълнително само е прието становището на Дирекция „Правни производства и надзор” и е гласувано с явно гласуване за приемане на решение по основателност на жалбите.

Поради горното, оспореното решение е законосъобразно и подадената срещу него жалба като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото на ответника следва да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София - град, I-во АО, 13 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение №4011/2011г. от 10.01.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма] да плати на Комисията за защита на личните данни разноски по делото в размер на 150 лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховния административен съд на РБългария.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

